

Roeping tot diakenambt

Mijn naam is Peter Pot (60). Ik ben opgegroeid in een katholiek gezin op het platteland bij het dorp Hoonhorst in Overijssel. In dit dorp heb ik op de Sint-Cyriacus-basisschool gezeten. Daarna heb ik in Zwolle op het Thomas a Kempis College het gymnasium doorlopen. Aan de Rijksuniversiteit in Groningen ben ik afgestudeerd als historicus en aan de Fontys Hogeschool in Amsterdam heb ik de katholieke theologie-opleiding afgerond.

Tijdens mijn studie geschiedenis ben ik actief geworden in de politiek. In Zwolle was ik gemeenteraadslid en wethouder. Na mijn politieke loopbaan was ik projectleider kerk en samenleving in de parochie van Arnhem-Noord en secretaris-kanselier in het bisdom Groningen-Leeuwarden.

In 2020 kwam het sluimerend verlangen om in het pastoraat te gaan werken weer naar boven. In het aartsbisdom Utrecht en in het bisdom Groningen-Leeuwarden waren geen passende vacatures voor een pastoraal werker en hierdoor ben ik in het bisdom Den Bosch terecht gekomen. Daar was een vacature voor een pastoraal werker in de parochie H.H. Cosmas en Damianus te Groesbeek, waarbij ook ondersteuning van het parochiebestuur gewenst was.

Ik ben het langzaam als mijn roeping gaan ervaren om Jezus Christus na te volgen in het ambt van diaken, zodat ik optimaal dienstbaar kan zijn aan God en de mensen die op mijn pad komen. Daarin word ik gesteund door mijn vrouw en onze drie kinderen, Igor, Maria en Sara. In het afgelopen jaar heb ik met veel voldoening de diakenopleiding gevolgd aan het Sint-Janscentrum in Den Bosch.

Het diakenambt geeft mij extra mogelijkheden in het pastoraat, zoals mensen dopen, huwelijken inzegenen, assisteren in eucharistievieringen, uitvaartliturgie, naast het voorgaan in andere vieringen, bestuurlijke ondersteuning, huisbezoeken, kerk en samenleving.

Ik kijk ernaar uit om als diaken mijn pastorale werk in Groesbeek voort te zetten, in lijn met de traditie van de rooms-katholieke kerk, die vernieuwd is door het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965): de diaken die als dienend en verbindend leider actief is in de liturgie, de verkondiging, de caritas en de kerkopbouw.

In mijn leven en werk probeer ik steeds het dubbele liefdegebod voor ogen te houden: *“Jezus antwoordde: ‘Het eerste is: Hoor, Israël! De Heer onze God is de enige Heer. Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel, geheel uw verstand en geheel uw kracht. Het tweede is dit: Gij zult uw naaste beminnen als uzelf. Er is geen ander gebod voornameer dan deze twee.”* (Marcus 12,29-31; Deuteronomium 6,4-5 en Leviticus 19,18).

Peter Pot
(diakenwijding 5 november 2022)

Ik ben Nick Kersten, 31 jaar, en geboren en getogen in het mooie Brabantse Uden. Zoals veel Brabantse katholieken liep ik de kerkdeur niet plat, maar heb ik wel mijn eerste communie en mijn vormsel gedaan. Daar ben ik erg dankbaar voor, omdat het de drempel om weer actief in de Kerk te worden erg heeft verlaagd.

In mijn studietijd heb God opnieuw leren kennen. Langzaam maar zeker, en met de hulp van veel goede mensen, ben ik weer in de Kerk gegroeid. Dat groeien is kenmerkend geweest voor mijn roeping en geloofsleven: niet het roer ineens om, geen donderslag bij heldere hemel, maar stapje voor stapje verdiepen en verder komen. Ik kwam terug in de Kerk en daar voelde ik het zaadje van mijn roeping. Het was als een bal die je onder water duwt. De bal komt steeds weer boven drijven.

In het begin heb ik die bal onder water gelaten. Het was een vreemd idee: wie heeft er nu roeping in deze tijd?. Maar het liet me ook niet los. Toen mijn relatie uit ging, moest ik dan ook wel met die vraag aan de slag. Als dit mij niet loslaat, wat is mijn antwoord hier dan op?

Uiteindelijk kon ik niet anders dan 'ja' antwoorden op de priesterroeping die God in mijn hart heeft gelegd. Ik ben toegegroeid naar dat antwoord. Ik ben theologie gaan studeren aan de Radboud Universiteit te Nijmegen en de Katholieke Universiteit Leuven om ten slotte bij het Sint-Janscentrum aan te kloppen. Gedurende die weg heb ik hulp, steun en advies mogen krijgen van goede gelovigen, priesters en diakens.

Het afgelopen studiejaar heb ik een pastoraal jaar mogen doen in de Maria geboorte kerk in Nijmegen, waar ik hartelijk welkom ben geheten en een heel leuke parochie heb leren kennen. Ik kijk er erg naar uit om de komende tijd als diaken deze gemeenschap te dienen en verder toe te groeien naar mijn priesterwijding.

Nick Kersten
(diakenwijding 5 november 2022)

